

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β'. ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβιβάσεις διεύθυνσιν ἀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Συνδρομὴ ἑτήσια προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ.χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι
Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρτήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διεθνὲς Συνέδριον ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός. (ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων). Πρ κήρυξις τῆς κ. Δερέσμ, προέδρου τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου τῶν γυναικῶν. Ἡ ψυχὴ τοῦ οἴκου (ὑπὸ κ. Μαρτιάνης Ἡλιοπούλου). — Ἡ Χειρομαντεία Γ'. (ὑπὸ βροντίδος δὲ Φυρετιέρ.) Ἱστορία τῶν ἀνθέων: Μυρσίνη. — Ἐπιτροπὴ τῆς γυναικός. — Παρθεναγωγεῖον Δημοπούλου. — Ποικίλα. — Συμβουλή. Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

[Ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων]

Χθὲς τὴν 6ην μ. μ. ὥραν ἀφίχθημεν τέλος εἰς Παρισίους, εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν τοῦ κόσμου Βαβυλῶνα. Ἄν καὶ ἐξηνητλημένη ἐκ τῶν κόπων ὀκταήμερου ταξιδίου, οὐχ ἤττον ἐσπευσα σήμερον νὰ παρουσιασθῶ πρὸς τὴν πρόεδρον τοῦ ὑπὲρ τῶν «Δικαιωμάτων τῆς Γυναικός Συνεδρίου», γνωρίζουσα ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου τούτου ἤρξαντο ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης.

Ἡ πρόεδρος γυνὴ ὑπερπεντηκοντοῦτις, πλουσιωτάτη, εὐειδὴς καὶ εὐσωμος μετ' ἠξίωσεν ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς. Μοὶ ἐξεδήλωσε τὴν χαρὰν, ἣν αὐτὴ καὶ τὰ λοιπὰ μέλη ἠσθάνθησαν διότι καὶ ἡ Ἑλλὰς ἤθελεν ἀντιπροσωπευθῆ εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο, καὶ μοὶ ἀνήγγειλεν ὅτι διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας ἐξελέγην ἀντιπρόεδρος τοῦ ἱστορικοῦ τμήματος, ἐν ᾧ δι' ἐπιστολῆς μου εἶχον δηλώσει ὅτι θὰ ὀμιλήσω. Ἡ παρελθούσα Πέμπτη, ἦτον ἡ ὀρισθείσα διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἱστορικοῦ τμήματος.

Δυστυχῶς ἡ ἐπὶ διήμερον πέραν τῶν ὑπολογισμῶν μου παράταξις τοῦ ταξιδίου μου ὡς ἐκ τοῦ βραδυνήτου τοῦ ἀτμοπλοίου παρεκώλυσέ με νὰ παρευρεθῶ ἀπὸ τῆς Πέμπτης

εἰς Παρισίους, ὅπως καταλάβω τὴν τῆς ἀντιπροέδρου ἐν τῷ τμήματι τούτῳ θέσιν μου καὶ ἐκθέσω τὰ κατὰ τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα ἱστορικῶς. Οὐχ ἤττον κατέθεσα εἰς τὸ γραφεῖον τὴν μελέτην μου, ὡς ἐπράξην καὶ πολλὰ ἄλλα, καὶ θέλει δημοσιευθῆ εἰς τὸ ἐκδοθησόμενον βιβλίον τῶν πρακτικῶν τοῦ Συνεδρίου.

Ἡ πρόεδρος μοὶ ἐγνώρισε ὅτι σήμερον—ἡμέραν συζητήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός—λαμβάνουσι πέρας αἱ συνεδριάσεις διαρκέσασαι ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας καὶ ὅτι με ἀναμένει τὴν 2αν ἀκριβῶς ὥραν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Συνεδριάσεων, ὅπως με παρουσιάσῃ πρὸς τὰς λοιπὰς κυρίας ὡς καὶ ἐγένετο.

Ἡ συγκίνησις μου ὑπῆρξε μεγάλη, ὅτε πρῶτον εἰσῆλθον εἰς τὴν ὥραιν καὶ εὐρεῖαν αἰθούσαν τῆς Γεωγραφίας. Ἐβλεπέ τις ἐκεῖ γυναῖκας πάσης ἐθνικότητος, συναλθούσας ἀπὸ τῶν περᾶτων τοῦ κόσμου, ἵνα συσκεφθῶσι καὶ συνεργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τοῦ φύλου των. Γυναῖκες μὴ μεριμνῶσαι περὶ τριχάπτων, ταινιῶν καὶ ἀδαμάντων, ἀλλ' ἐν καλαισθητῷ καὶ αὐστηρᾷ περιβολῇ, ἐν εὐγενεῖ καὶ μεγαλοπρεπεῖ στάσει μελετῶσαι, συζητοῦσαι, ψηφοφοροῦσαι μετὰ πολλῷ μείζονος σοβαρότητος καὶ τάξεως ἢ οἱ κύριοι ἐν ταῖς βουλευτικαῖς συνόδοις των.

Ἐπὶ τῆς ἐξέδρας καὶ πρὸ ἐπιμήκουσ τραπέζης, ἐκάθητο ἐν τῷ μέσῳ ἡ πρόεδρος κ. Μαρία Δεραίμ, ἀριστερὰ αὐτῆς ἡ ἀντιπρόεδρος τοῦ πολιτικοῦ τμήματος δεσποινὴς Ποπελέν, ἡ διάσημος ἐκ Βελγίου δικηγόρος, περὶ ἧς τόσος κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα ἐγένετο θόρυβος, καὶ δεξιὰ ἡ γενικὴ Γραμματεὺς κ. Πετή. Ἐκατέρωθεν τούτων κατὰ ἱεραρχικὴν σειρὰν τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, καὶ αἱ τῶν διαφόρων τμημάτων ἀντιπρόεδροι. Ἐν τῇ σειρᾷ ταύτῃ ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ ταχθῶ καὶ ἐγὼ παρὰ τῆς χαριτωμένης προέδρου μας, ἥτις

φιλοτρονέστατα με παρουσίασε προς το προεδρείον και τα λοιπά μέλη.

Όπισθεν ημών εν διπλή σειρά εκάθηντο τα επίτιμα μέλη, μεταξύ αυτών πολλοί άνδρες, βουλευται, γερουσιασται, ρήτορες, συγγραφεις, έξοχοι καλλιτέχνη κ. ά. ών τινες κατά την συζήτησιν της ημέρας έλαβον τον λόγον. Πρώ της εξέδρας ησαν τοποθετημένοι τράπεζαι, προς των οποίων οι άντιπρόσωποι των έγχωρίων και ξένων έφημερίδων έλάμβανον σημειώσεις και όπισθεν αυτών κατά σειράς άμφιθεατρικώς ην τεταγμένον το άχροατήριον συνιστάμενον εκ μελών του Συνεδρίου έξ άμφοτέρων των φύλων.

Τοποθετηθείσα παρά την γενικήν γραμματέα, παρεκάλεσα αυτήν να μοι επιτρέψη να λάβω σημειώσεις τινάς των πρακτικων των προγενεστέρων συνεδριάσεων, έξ ών εν περιλήψει ηρώσθην τά εξής :

Γράτη : έναρξίς. Έκλογή του τακτικού Προεδρείου. Λόγος έναρκτήριος έκφωνηθείς παρά της προέδρου κ. Μαρίας Δερέμ. Έν τω λόγω της τούτω η κ. Δερέμ άνκεφαλαίωσε την ιστορίαν της ανθρωπότητος, εν η ανέδειξε την γυναίκα διαπρεπή και περιδόξον κατέχουσαν θέσιν άνά πάντας τους αιώνας και πάσας σημαντικάς της ανθρωπότητος και του πολιτισμού φάσεις, πρωταγωνιστούσαν σχεδόν πάντοτε εν τοις μάλλον ηρωϊκοίς και μεστοίς αυταπαρνήσεως κατωρθώματιν.

Έν τούτοις δι' εύφρεστάτου και έμβριθεστάτου παραλληλισμού η κ. Δερέμ κατέδειξε κατά τους αυτούς αιώνας, τάς αυτάς εποχάς και μέχρι σήμερα την γυναίκα θυσιαζομένην, καταφρονουμένην και υποβιβάζομένην υπό του άνδρός. Ό λόγος της κ. Δερέμ έχειροκροτήθη επανειλημμένως και ένθουσιωδώς.

Μετά ταύτα έγένετο η άνά τμήματα διαίρεσις των εργασιών του Συνεδρίου ως εξής : Α'. Τμήμα. **Η γυνή υπό ιστορικην έποψιν. Β'. η γυνή υπό ηθικην έποψιν. Γ. η γυνή υπό οικονομικην έποψιν και Δ'. η γυνή υπό πολιτικην έποψιν,**

Τά καθ' έκαστα των εργασιών του α'. τμήματος δέν ηδυνάθησαν σήμερα να μελετήσω, διότι ησαν πολύπλοκα και μικρά. Τά του β'. γ'. και δ'. εκθέτω ένταύθα εν περιλήψει : **Τμήμα ηθικης.** Έλαβον τον λόγον υπέρ τάς δέκα κυρίας. Πρώτη έλαβε τον λόγον η κ. Κόντα, όνομαστή Ιατρός των Παρισίων, αναγνώσασα μελέτην επί της ανατομικης ισότητος των δύο φύλων. Έντευθεν εξήγαγε συμπεράσματα όλως επιστημονικά δι' ών όπέδειξεν, ότι φυσιολογικώς η ηθικη δύναμις της γυναικός είναι ίση προς την του άνδρός, φιλοσοφικώς δε και εκ των όποτελεσμάτων κρινομένη η γυνή άπεδείχθη άνεκαθεν κάτοχος πολύ μεγαλητέρας ηθικης δυνάμεως η ο άνήρ. Ένταύθα ανατρέχει εις τάς σελίδας της ιστορίας της ανθρωπότητος και αναφέρει πλείστα όνόματα μαρτύρων και ηρωϊδων. αϊτινες υπέρ μιās αρχής και μιās ιδέας έθυσίασαν την ζωή των. Ταύτην διεδέχθησαν άλλαι κυρίαί ειπούσαι όλίγα τινά, επί του αυτού θέματος.

Η κυρία Βοζελώ εξήτησεν όπως τά παιδία και αι έφηβοι κατάδικοι μη φυλακίζονται εις τάς κοινάς φυλακάς του αγίου Λαζάρου. Όπως δε ησαν το προσωπικόν των φυλακων τούτων συνίσταται από γυναικας. Έπέρανε λέγουσα : έχω πολλά να ειπω περι των κακοηθειών του προσωπι-

κού και κατά πολλων λειτουργιών της θέμιδος. Δέν θα τά ειπω ένταύθα, διότι δέν θέλω να καταστήσω συνυπευθύνους τάς αξιοτίμους ταύτας κυρίας. Θα τά γράψω όμως με την υπογραφήν μου και άν έτι πρόκειται να ρίψωσι και έμέ εις τάς φυλακάς ταύτας. Θα είμαι τουλάχιστον η τελευταία.

Η κυρία Βοζελώ είναι σεβαστής ηλικίας γυνή, άνταλαμβάνουσα από είκοσαετίας ηδη υπό την προστασίαν της τάς από των φυλακων έξερχομένης γυναικας και παρέχουσα αυτάς εργασίαν, προστασίαν και ηθικην διδασκαλίαν. Τελευταία έλαβε τον λόγον η εν Λονδίνω καθηγητής της Ιατρικης κ. Κάτε Μίτσελ, ητις διεμαρτυρήθη κατά της συστηματικης άσολασίας των άνδρων, έξ ης τόσα εν Λονδίνω άριθμούνται θύματα, ιδιαίτατα δε παιδίσκαι από 8—16 έτων ηλικίας. Έπέρανε δε τον λόγον της ως εξής : Έάν υπάρχωσι γυναικες άνήθικοι τουτο όφειλεται εις τους άνδρας. Πάσα κακή γυνή υπήρξε άγνή και καλή παρθένος, μέχρις ου η προδοσία του πρώτου κακοήθους έραστου της έρριψεν αυτήν εις τον βύθρον. Άπαντων εις αυτήν ο δικηγόρος κ. Άλιξ ειπε : τά αυτά είχομεν και εις την Γαλλίαν, αλλά τί δύναται να έλπιζη το έθνος άντιπροσωπευόμενον υπό τιαυτης Βουλης έννοείται ότι πάντα τά μέλη εξηγήθησαν κατά του ρήτορος, όστις κατηχημένος και χαμαί νεύων κατήλθε του βήματος. Η πρόεδρος τότε άνεφώνησε : **Διαμαρτύρομαι εν όνόματι του συνεδρίου κατά των λαχθέντων υπό του προλαλήσαντος, και ούτω διελύθη η συνεδρίασις, ητις επανέλαβε τάς εργασίας της την έπιούσαν εν τω οικονομικω τμήματι.**

Έν τω τμήματι τούτω πρώτη έλαβε τον λόγον η δεσποινίς Φκίνκιντ Ιατρός εν τη Σκωθώνη. Κατάγεται εκ Πολωνίας

Έξέθηκε την θλιβεράν θέσιν της εργατιδος γυναικός εν Πολωνία. Κατά μέσον όρον το ημερομίσθιον της εργατιδος άνέρχεται εις 40 ο)ο, κατ' άνωτατον δε όρον εις φρ. 45. Κατόπιν άνέπτυξε μετά πόσου ζήλου αι γυναίκες επεδόθησαν εις τάς ανωτέρας σπουδάς εν Πολωνία και πόσον η τροπή αυτή έβελτίωσε την οικονομικην των οικογενειών θέσιν. Αί άπόφοιτοι των Λυκείων και γυμνασίων διορίζονται υπάλληλοι, γραμματεϊς, λογισται η εξακολουθοϋσιν επιστιμονικας σπουδάς. Ό λόγος της δεσποινίδος Φκίνκιντ έχειροκροτήθη επανειλημμένως.

Ταύτην διεδέχθη η κυρία Θώρα Γολδομυθ εκ Δανιμαρκίας. Αυτη απεικόνισε την θέσιν της γυναικός εν Δανία πολύ βελτίονα η άπανταχού του κόσμου. Τά ημερομίσθια άνδρων και γυναικων είναι ίσα, επιτρέπεται δε δια νόμου από ενός ηδη αιώνος ψηφισθέντος η υπό των νόθων αναζήτησις του πατρός, και η υποχρεωτικη υπ' αυτού αναγνώρισις των νόθων τέκνων. Η κ. Λουίζα Κόππε διευθύντρια της εν Παρισίοις εκδομένης έφημερίδος «**Η γυνή και το παιδίον**» επαρουσίασε γενικην μελέτην περι της καταστάσεως των εργατιδων γυναικων εν Γαλλία. Άφαιρούσα τάς εν τω οικω εργαζομένας οικοδεσποίνας, περιορίζεται εις τάς χήρας και τάς νεάνιδας. Δια τάς χήρας προτείνει να ιδρυθώσιν άσυλα εργασίας, δια τάς νεάνιδας δε να καταργηθη η εις τάς εργαστήρια —τους τόπους τούτους της διαφθοράς — μαθητεία, και δια νόμου να υποχρεούνται να φοιτώσι πάσαι εις τάς τεχνικας και πρακτικας σχολάς.

Η κ. Griess-Fraut Αμερικανίς ανέγνωσε μελέτην περι

της υγιεινής βλάβης της προκυπούσης εκ της δια των ραπτομηχανων εργασίας. Προτείνει να προμηθευθώσιν αι τριακόσαιοι χιλιάδες Παρισιναι εργατιδες κινητηρίου μηχανάς, αϊτινες θα στοιχίσωσιν υπέρ τα τριακόσια φράγκα. Ένταύθα έληξαν αι εργασίαι του οικονομικου τμήματος.

Σήμεραν δ' έγέοντο αι συζητήσεις του πολιτικου τμήματος. Αντιπρόεδρος η δεσποινίς Παπελέν. Έλαβον τον λόγον η κ. Κριστιν Άγγλίς, ητις εξέθηκε την πολιτικην πρόοδον της γυναικός εν Άγγλία, η κ. Κράσου ητις εξέθηκε τά κατά την Νορβηγικη πολιτικώς, η κ. Μίρια Σχέλιγκ Ρωσίς και άντιπρόσωπος Πολωνικων Έφημερίδων, τά κατά την γυναικα πολιτικώς εν Ρωσσία και Πολωνία, ο βουλευτής κ. Μποκιέ, όστις απήγγειλεν ωραιότατον λόγον υπέρ της πολιτικης χειραφετήσεως της γυναικός, μεστον ένθουσιασμού και χαριεντολογιων Περκίνων παρετήρησεν, ότι άν αι γυναίκες όλαι ηνούν την θέσιν των και συνειργάζοντο από κοινου, βεβαίως τά κατ' αυτάς θα ησαν εις πολύ καλλιτέραν κατάστασιν. Τούτον διεδέχθη ο δικηγόρος κ. Γιρώ και έτερος νεός Άλγεριανός δικηγόρος κ. Φέλης, όστις έρριψε κεραινοϋς εύγλωττίας και έκυτηρίασε πικρώς τον άνδρικόν εγωϊσμόν, όστις λέγει είναι παρτίτιος όχι μόνον της καταπτώσεως της γυναικός, αλλά δι' αυτης και της κατπτώσεως της οικογενείας και κοινωνίας. Το άχροατήριον ένθουσιωδώς επευήμηει και επεδοιμάζε τον ρήτορα, ον διεδέχθη επί του βήματος η δικηγόρος δεσποινίς Παπελέν

Τον λόγον της δεσποινίδος Παπελέν αποδοιμάζω, ως και πολλαι των ένταύθα κυριων. Ητο, ούτως ειπείν, κατά των οικογενειακων δεσμων, συνεπώς πολύ όλίγον χειροκροτήθη. Η κ. Παπελέν επέρανε αιτούσα όπως αι δικηγόροι γυναικες γίνωνται δεκται προς εκδικασιν υποθέσεων εις πάντα τά δικαστήρια.

Μετά ταύτα έγένετο άνκεφαλαίωσις των συζητηθέντων θεμάτων, έτέθησαν δε υπό ψηφοροίαν και έψηφίσθησαν τά εξής.

1ον Γενική επιθεώρησις του κώδικος εις πάντα τά σημεία τά αναγόμενα εις την γυναικα. 2ον Αί γυναικες να επαγγέλλωνται τον δικηγόρον. 3ον Να μεταρρυθμισθη το 340ον άρθρον, το όποιον απαγορεύει την υπό των νόθων τέκνων αναζήτησιν και αναγνώρισιν του πατρός. 4ον Να καταδικασθη η φυλακή του Αγίου Λαζάρου. 5ον Να επιτρέπηται μόνον εις τους άστυνομικούς υπαλλήλους να συλλαμβάνωσι τάς υπόπτους γυναικας. 6ον Να ιδρυθώσι γυναικεια άσυλα εις όλα τά διαμερίσματα της πόλεως. 7ον Να ιδρυθώσιν εις άπαντα τά δημαρτίσματα της πόλεως. 7ον Να ιδρυθώσιν εις άπαντα τά δημαρτίσματα της πόλεως. 8ον Θέσεις προμηθευτων και μεσιτων υπό γυναικων. 8ον Θέσεις προμηθευτων και μεσιτων υπό γυναικων. 9ον Η μαθητεία των τεχνιτριων να τεληται εις τάς πρακτικας σχολεία και όχι εις τάς εργαστήρια. 10ον Να ιδρυθώσιν άσυλα εργασίας δια τάς χήρας και παρήλικας γυναικας. 11ον Να άφομοιωθη ο μισθός των διδασκάλων άμφοτέρων των φύλων. 12ον Όλοι αι επιστήμονες γυναίκες να έξαρκώσιν άκωλύτως το έργον των, και να σχηματίσωσι παγκόσμιον γυναικειον σύνδεσμον.

Ούτως έληξαν αι εργασίαι του συνεδρίου των Δικαιωμάτων της Γυναικός, ου η πρόεδρος ηχαρίστησε πάσας και

πάντας τους μετασχόντας αυτού και τους συντελοούντας υπέρ της προόδου του γυναικειου φύλου.

Αύριον μέγα συμπόσιον, εν ω εκλήθησαν υπέρ τά 400 μέλη. Περιγραφην του συμποσιου τούτου εν τω προσεχει φύλλω.

Το συνέδριον τουτο φερε ημειπίστημον χαρακτήρα, διοργάνωθη δε υπό των μάλλον ελευθεροφρόνων άνδρων και γυναικων. Το υπό του πρωθυπουργου όμως κ. Τιράρ συγκαλούμενον είναι πολύ μεγαλητέρας σημασίας και θέλει επιδράσει μεγάλως υπέρ της βελτιώσεως της τύχης της γυναικός. Εις το συνέδριον τουτο ου αι εργασίαι άρχονται μετά 10 ημέρας θα όμιλήσω περι της Έλληνιδος γυναικός υπό ιστορικην έποψιν.

Σ. Σ. Εις το προσεχές φύλλον θέλομεν δημοσιεύσει τά του συμποσιου εν έκτάσει, ως και την εν αυτω εν είδει πρόποσεως άγόρευσιν της διευθυντριας της « Έφημερίδος των Κυριων » κ. Καλλιρρόης Παρρέν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ Κ. ΔΕΡΑΙΜ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Έκατονταετηρίς μοναδικής εποχής πανηγυρίζεται σήμερα. Το 89 είναι άνευ προηγουμένου. Το 89 είναι η επέτειος έορτή καθ' ην το Δίκαιον και ο Νόμος έποιήσαντο την έπίσημον εν τω κόσμω εισαγωγήν των. Το 89 συνώψισε και διετύπωσε σύμπαντας τους πόθους της ανθρωπότητος, και κατά μέγα μέρος επραγματοποίησε τους επί αναριθμητους αιώνας επιδιωθέντας παρά διαφόρων λαων σκοπούς προς επίτευξιν της αληθείας και της δικαιοσύνης.

Καίτοι δ' εν πολλοίς δύναται να επικριθη ο τρόπος της τότε διακνήξεως των δικαιωμάτων του ανθρώπου, είναι εν τούτοις το πρώτον διάγγελμα της ανθρωπίνης συνειδήσεως, άπελευθερουμένης των προλήψεων και της πατροπαράδοτου δουλείας.

Το 89 είναι η ανθρωπότης άπελευθερουμένη εκ των πέδων της άμαθείας. κραταιά εκ της αποκτηθείσης ηδη πείρας και βαινουσα εϋθύ επί την εκπλήρωσιν του προορισμού της.

Η χώρα η συλλαβούσα την μεγαλοπρεπή ταύτην πρωτοβουλειαν είναι η Γαλλία. Αί μητέρες μας συνησπίσθησαν και παρέσχον υπέρ της ευγενούς ταύτης ιδέας το αίμά των και την ζωή των.

Έν τη φορά της παγκοσμίου εκείνης ανεξαρτησίας παρασρηθείσα τότε η γυνή ηρξάτο έχουσα συνειδησιν της ιδίας θέσεως. Ησθάνθη ότι και αυτη έπίστη δέν κατείχε την θέσιν, ην η φύσις προώρισεν αυτη. Ότι δέν είναι, ως θέλουσι να πιστεύωσι, ον συμπληρωματικόν, ου η άποστολή περιορίζεται εις την απλήν συμμετοχήν εν τη παραγωγή του ειδους. Ότι είναι ον αυτοτελές, όπερ εκλήθη να εκπληρωση άποστολήν κοινωνικην ίσην προς τον άνδρα και ότι έχουσα εν ίση μοίρα ευθύνας, όφειλε να έχη και εν τη αυτη μοίρα δικαιώματα. Μήπως δέν είχε τίτλους, έπιστήμους προς τουτο ; Μη εις πάσαν μεγάλην ιστορικην εποχήν δέν συνεισέφερε την άνάλογον ενεργητικότητα, ευφυϊαν και ηρωϊσμόν της. Η Ιωάννα δ' Αρκ δέν παρέσχεν άρα το έπισημότερον παράδειγμα ;

Από του πνεύματος τούτου όρμώμεναι αι γυναίκες και συναισθανόμεναι το αξίωμα της ανθρωπίνης προσωπικότητος

εσύστησαν εταιρίαν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας ἐτέθη ἡ Ὀλύμπια Γούζ και ἡ Ρόζα Λακόμπ. Ἡ πρώτη τούτων θυμὰ τῆς γενικιότητος τῆς ἐξέπνευσεν ἐντὸς ὀλίγου ἐπὶ τῆς λοιμητόμου. Ἡ εταιρία αὕτη ἀξιοσημειώθη καθ' ἑκάστην, ἐξέδοτο κατ' ἐπιανάληψιν ἀναφορὰς, ὑπομνήματα, ἐκθέσεις παραπόνων ἐπὶ τῆς ἀθλίας καταστάσεως τῶν γυναικῶν, ἃς ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Ἐθνικὴν συνέλευσιν καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ κράτους.

Ἐν τοῖς διαφόροις τούτοις ἐγγράφοις αἱ γυναῖκες ἀπήτουν νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ αὐταὶ ἐν ἀναλόγῳ μέτρῳ εἰς τὴν γενικὴν χειραφέτησιν. Ἡ στιγμή ἦτο κατάλληλος. Ἡ μεγαλοφυΐα τῆς κ. Ρολάν, ἡ πανίσχυρος ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως ἐπιδρασις αὐτῆς ἀπεδείκνυν ἐπὶ μᾶλλον τὴν ἰσότητά των δύο φύλων. Καὶ ὅμως αἱ δίκαιαι ἀξιώσεις των δὲν ἐπετεύγησαν. Τοῦτο ἦτο μέγα ἄδικον ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν τοῦ 89. Αἱ γυναῖκες μὴ ὡλελούμεναι ἐκ τῶν εὐεργετημάτων τῆς ἐπαναστάσεως, ἔπαυσαν ἐνδιαφερόμεναι καὶ ἡ ἀντιφερομένη μερίς ὕψωσε καὶ πάλιν τὴν κεφαλὴν.

Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου κόμματα κοινωνιστικὰ εἶα τὰ τῶν Σεν — Σιμωνιστῶν καὶ Φουρεριστῶν ἀνέγραψαν ἐπὶ τοῦ προγράμματός των τὴν ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός. Δυστυχῶς αἱ πολιτικαὶ αὐταὶ μερίδες ὑπῆρξαν ἀσθενεῖς, κατὰ συνέπειαν οὐδὲν καὶ δι' αὐτῶν ἐπετεύγηθη. Κατὰ τὸ 1848 τὸ ζήτημα ἐπανετέθη ἐπὶ τοῦ τάπητος. Τὸ διεπραγματεύθησαν δὲ μετ' ἐξόχου δεξιότητος καὶ ἐπιτυχίας ἡ κ. Ζεννή Ἐρικούρ πεπρωτισμένη δι' ἐκτάκτου μεγαλοφυΐας καὶ αἱ κ. κ. Εὐγενία Νεβουαγιέ καὶ Ἰωάννα Δερουάν. Δυστυχῶς ἡ πτώσις τῆς δημοκρατίας παρεκώλυσε καὶ πάλιν τὴν αἰσίαν αὐτοῦ λύσιν.

Κατὰ τὸ 1864 ὁ ἀγὼν ἤρξατο καὶ πάλιν. Δὲν θὰ ὀνομάσω ἐνταῦθα ἐκείνας ἢ ἐκείνους οἵτινες υἰοθέτησαν τὸ ἔργον ἡμῶν, οὐ δὲ θρίαμβος μεγάλῃν ἔξει κοινωνικὴν σπουδαιότητα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς ἀποτέλεσμα τῶν κόπων καὶ μόχθων μας ἐπετύχουμεν πρότασιν νόμου ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός, ὑποστηριζομένην ὑπὸ σημαντικῆς ὁμάδος ἰσχυρῶν βουλευτῶν καὶ εἰσαχθεῖσαν ἐν τῇ Βουλῇ παρὰ τοῦ ἀντιπροέδρου αὐτῆς κ. Ἐρνέστου Λεζέβρ. Ἐπὶ πλέον ἔχομεν ἐλπίδας περὶ συμμετοχῆς τῶν γυναικῶν ἐμπόρων κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν προζενικῶν δικαστῶν. Ὑπολείπονται ὅθεν ἡμῖν πολλὰ εἰσέτι πρὸς ἐπιτέλειαν. Ὁ σπόρος, ὃν ἡμεῖς πρῶται ἐρείψαμεν ἐκαλλιουργήθη καὶ ὠραίους ἔφερε καρπούς παρὰ ταῖς ἀδελφαῖς μας τῆς Ἀμερικῆς, Ἀγγλίας, Ἰταλίας, Ρωσίας καὶ Αὐστρίας.

Πάντα τὰ ἔθνη ὁμορῶνως ἀνυπερβύσσονται σήμερον ὑπὲρ τῆς γυναικός. Πάντες αἰσθάνονται ὅτι ἡ πρόοδος παρακωλύεται ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς καὶ ὅτι ὁ ἀκαταστάτος πολιτισμὸς μας εἰς πείσμα τῶν ἐπιστημονικῶν ἀνακαλύψεων καὶ τῶν ὁσημέραι λαμπροτέρων καὶ καταπληκτικωτέρων ἐκράνσεων τῆς ἀνθρωπίνης μεγαλοφυΐας, διατηρεῖ ὕψος καὶ χαρμηλὴν παραγωγὴν ἐποχῶν : τὴν ἀστασίαν καὶ τὴν βαρβαρότητα. Το σῶστημα τῆς ἐνόπλου εἰρήνης καθίστηται ὁσημέραι τὸν πόλεμον ἐπικείμενον. Αἱ κοινωνίαι λοιπὸν δὲν ἐξησφάλισαν ἑαυταῖς οὔτε καὶ τὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν τῆς ἐπιούσης.

Ἡ κατάστασις αὕτη ἐξηγεῖται ὡς ἐκ τῆς κατὰ συνθήκην ἀπαλείψεως τοῦ κατ' ἐξοχὴν συντηρητικῆς στοιχείου. Ἡ γυνὴ εἶναι ὁ ἠθικὸς παράγων καὶ ὁ εἰρηνικὸς ἀναμορφωτὴς

τῆς κοινωνίας. Ἡ ἐξαρτωμένη θέσις τῆς δὲν τῇ ἐπιτρέπει νὰ ἀναπτύξῃ τὰ ὠραία ταῦτα προσόντα τῆς, ἱκανὰ ὅπως παραγάγῃ τὴν ἀναγκαίαν ἰσορροπίαν ἐν τῇ κοινωνικῇ ἀρμονίᾳ.

Ἴνα ἡ κοινωνία ἐξέλθῃ τῆς κρίσεως ταύτης θέσεως, ἵνα κλείσῃ ἡ περίοδος τῶν πολεμικῶν αὐθαιρεσιῶν καὶ τῶν συνεπῶν αὐτῶν δυστυχημάτων, ἵνα ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐμαλὴ πορεία τῆς προόδου ὡς καὶ ἡ συνεπαγομένη κοινωνικὴ ἀνάπτυξις, ἀνάγκη ὅπως ὁ εἰρηνικὸς καὶ ἠθικοποιὸς οὗτος παράγων τῆς ἀνθρωπότητος καταλάβῃ τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ θέσιν. Διότι δυστυχῶς, ὡς ἔχουσι σήμερον τὰ πράγματα, ἡ γυνὴ ἐξήσκησε μεγάλην ἐπιρροὴν μόνον ἐν θέσει καὶ περιουσίᾳ ὄλων ἀντικειμένη πρὸς τὴν εὐγενῆ ἀποστολήν τῆς.

Διοργανίζομεν ὅθεν τὸ Γαλλικὸν καὶ διεθνὲς τοῦτο συνέδριον τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός, παρ' οὗ πολλὰ δύναται νὰ ἐλπίσῃ καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ ἀνθρωπότης.

Μικρὰ Διεραιμα

Πρόεδρος τοῦ Διεθνούς Συνεδρίου
ὑπὲρ τῶν Δικαιωμάτων τῆς Γυναικός.

Σ. Σ. Ὑπερδιακόσιοι Γερουσιασταὶ καὶ βουλευταὶ ἐνεγράφησαν ὡς μέλη τοῦ κοιμητάτου τοῦ Συνεδρίου τούτου μεταξὺ τούτων ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς βουλῆς κ. Ernest Lefevre, ὁ Uves Guyot ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων, εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ μεγάρου τοῦ ὁποίου δοθῆσεται ἐπίσημον γεῦμα πρὸς ἀπάσας τὰς κυρίας, αἰτινες θὰ συμμετάσχῃσι τῶν δύο συνεδρίων Πλὴν τούτων οἱ κ. κ. Anatole de Laforge, de Heredia, Clémenceau, Paul Barbe πρῶτον ὑπουργός, Georges Martin, κ. ἄ. καὶ πολλοὶ Ἀκαδημαῖκοι ὡς ὁ Ἰούλιος Σίμων, ὁ Ἐρνέστος Λεγκουβέ κ. ἄ.

Ἐπίτιμα μέλη κυριῶν : Ἡ κ. Ἐρνέστου Λεζέβρ, ἡ κ. Κλεμανσώ, ἡ κ. δὲ Ἐρέδια.

Ἡ ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

Δὲν σὰς ἀποκαλύπτομεν, βεβαίως, νέον τι ἄγνωστον μέγρι τοῦδε, ἀποφαινόμεναι ὅτι σύζυγος ἀγαθὴ καὶ μήτηρ φιλόστοργος εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ οἴκου. Ἀλλ' ἡ ψυχὴ αὕτη μεταβάλλεται εἰς φάσμα, ἀφ' ἧς στιγμῆς χάριν τοῦ συζύγου καὶ τῶν τέκνων, ἐν τῷ συμφέροντι τῆς στοργῆς καὶ ἀφοσιώσεως τῆς ἀμελεῖ τὴν ὑγείαν καὶ καλλονὴν τῆς.

Πλειεῖσαι γυναῖκες ἀξιολόγοι καὶ ἀφοσιωμέναι προσέλασαν μεγάλας συμφορὰς ἐπὶ τῶν ἀγαπωμένων ἀκριβῶς προσώπων, ἕνεκα τῆς ὑπὲρ τῆς ὑγείας των ἐντελοῦς ὀλιγοφίας των. Εἰς κοινωνικὴν τινα παρ' ἡμῖν τάξιν, τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι συνηθέστατον.

Ἐκεῖ ὅπου αἱ διακόσιοι δραχμὴ τοῦ ὑπαλλήλου μόλις καὶ μετὰ βίας ἐπαρκοῦσιν εἰς ἔνωση τῶν δύο ἄκρων, ὡς κοινῶς λέγεται, ἐκεῖ ἡ φιλόστοργος μήτηρ γίνεται θυμὰ τῆς στοργῆς καὶ ἀφοσιώσεως τῆς. Ἐτοιμάζει τὸ φαγητὸν διὰ τοὺς ἄλλους, χορταίνεται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δι' ἄρτου. Εὐρίσκει πάντοτε εὐλογόν τινα πρόφασιν, ὅπως πρὸς ἄλλους προσενέγκῃ τιν μερίδα τῆς. Ὅτε μὲν δὲν τῇ ὀρέσκει τὸ φαγητὸν, ἄλλοτε εἶναι κακοδιάθετος ἢ δὴθεν ἐφαγέ τι πρὸ τοῦ γεύματος. Ἐνῶ κυριολεκτικῶς ἀσιτεῖ, ἵνα ἔχῃ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ βλέπῃ τὰς παρειαῖς τῆς κόρησ τῆς ροδοχρόους, ἢ τὸν σύζυγον ἀνέτως χορταίνόμενον.

Οὕτω κακῶς τρεφομένη καὶ ἐργαζομένη ἀπὸ πρωῆς μέλλει ἐσπέρας πρὸς ἐπιτεῦξιν σχετικῆς εὐμαρείας τῶν ἀγαπωμένων προσώπων, θυσιαζέται βραμνηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἀφοσιώσεως τῆς. Ἐὰν ὁ σύζυγος προγευματίσῃ ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ τὰ τέκνα ἐν τῇ σχολῇ, αὕτη μένει νηστὶς γυμνὸν, ἀρκουμένη εἰς τεμάχιον ἄρτου καὶ τυροῦ. Δὲν ἀξίζει δὲ τὴν κόπον νὰ ἐτοίμασῃ φαγητὸν μόνον δι' ἑαυτήν. Ἀλλὰ τὰ τέκνα καὶ ὁ σύζυγος ἔχουσιν ὡς πρόγευμα τὸ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας φυλαχθὲν τῇ μερίμνῃ ἐκείνης ψυχρὸν ψητὸν, ὡς καὶ γευστικώτατον γλυκίσμα. Ἄτινα μετὰ στοργῆς ἢ πάντοτε ὑπὲρ τῶν ἄλλων προνοοῦσα, ἐτακτοποίησε τὴν πρωίαν ἐντὸς τοῦ μικροῦ τοῦ προγεύματος κανίστρου.

Αἱ συνέπειαι τῆς διαιτητικῆς ταύτης εἶναι τρομεραὶ, ἐὰν ὁ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα αὐτὰ δὲν λάβωσιν ὀριστικὰ μέτρα. Δυστυχῶς τὰ τέκνα δεσποζόμενα ὑπὸ τοῦ ἐγωϊσμοῦ τῆς ἀγνώμονος ἡλικίας σπανίως ἐπιστῶσι τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τῆς μητρικῆς αὐταπαρνήσεως. Ἀλλ' ὁ σύζυγος ὀφείλει νὰ προλάβῃ τὸ κακόν, ἐνόσω εἶναι ἔτι καιρός. Ἄλλως τε ἡ κακῶς τρεφομένη καὶ κακῶς διατηρούμενη ἐκείνη γυνὴ ἢ ἐκ τῆς υπερβολικῆς ἐργασίας ἐξαντλουμένη στερεοῖται ἐνωρίτερα τῆς ὑγείας τῆς, ἀσθενεῖ, πάσχει, ζητεῖ παρὰ τοῦ ἱατροῦ θεραπείαν διὰ κακόν, ὅπερ αὐτὴ εἰς ἑαυτὴν παρεσκευάσκει.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐ μόνον τῶν φροντίδων καὶ περιποιήσεων τῆς ἀποστρεφῆ τὸς προσφιλεῖς οἰκείους, ἀλλὰ καὶ εἰς μεγάλην στενοχωρίαν, θλίψιν καὶ ἀδημονίαν ἐμβάλλει αὐτοῦς.

Πλὴν τῆς ὑγείας τῆς εἴπομεν ὅτι παραμελεῖ καὶ τὴν καλλονὴν τῆς. Τὰ ἐκ τούτου προκύπτοντα κακὰ εἶναι ἴσης εἰ μὴ ἀνωτέρας σπουδαιότητος. Γυνὴ, ἧτις ἀφῆκε καθ' ὅλοκληρίαν ἑαυτήν, ὡς κοινῶς λέγεται, γυνὴ ἦτις, ἵνα ἀνταποκρίθῃ εἰς ὄλην τὴν ἐργασίαν τοῦ οἴκου, μένει ἰκτενίστος, μεπλαιδόν τι καὶ ἀκομῶν ῥάκος ἀντὶ ἐπιτήσεως, πολλὰκις ρυπαρὰ, ἐν γένει δὲ ἀτημέλητος, ἀπύλλυσι οὐ μόνον τὴν ἀγάπην τοῦ συζύγου καὶ τῶν τέκνων, ἀλλὰ συνεχεύοντα τὴν ὑπόληψιν καὶ τὸν σεβασμὸν αὐτῶν. Πόσοι υἱοὶ καὶ θυγατέρες ἔχοντες ποιὰν τινα τῆς οἰκονομίας ἰδέαν δὲν ἐρουθρῶσι, διότι φίλος ἢ φίλη των ἐξέλαβε τὴν μητέρα των ὡς ὑπερέτριαν τοῦ οἴκου! Καὶ πόσοι σύζυγοι δὲν ἀνερίζουσι μετὰ πλείονος εὐχρηστικῆς πρὸς τὴν καθαρῶς καὶ κομψῶς περιβεβλημένην ἑλαμυπόλον ἢ πρὸς τὴν παρμελημένην κυρίαν!

Μὴ αἰτιώμεθα πάντοτε καὶ ἐν πᾶσι τοὺς ἀνδρας. Ἐν θέλωμεν νὰ διακρίνεται οὗτοι συμπαθῶς πρὸς ἡμᾶς μὴ ληθμονώμεν, ὅτι καὶ ἐν τῇ ὀρίμῳ καὶ ἐν τῇ γεροντικῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ μικρὰ ὅσοις φιλαρεσκεία καὶ φιλοκαλίαι εἶναι ἀπαραίτητος. Ὅπερ πρῶττετε μεμνησθευμένη, ὅτι ὁ ἔρωσ σὰς παρουσιάζει εἰς τὰ ὄμματα τοῦ μνηστῆρος ὠραίαν καὶ καλὴν, πράγματι το καὶ ὅταν ἡ ἔξις καὶ ἡ καθημερινὴ συμβίωσις ἀμῆν τὸν σύζυγον σὰς νὰ σὰς βλέπῃ ὑπὸ τὴν ἀληθῆ ὄψιν σὰς.

Ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ὁ ἐγωϊσμὸς τοῦ ἀνδρὸς ἱκανοποιεῖται, ὅταν βλέπῃ ὅτι ἡ γυνὴ καταβάλλει ποσπαθείας λογικάς, βεβαίως, καὶ ἐντὸς ὁρίων, ὅπως ὀρέσκει εἰς αὐτόν. Παρῆλθε πλέον ὁ καιρὸς καθ' ὃν καλὴ σύζυγος ἐθεωρεῖτο εἰσεῖναι, ἧτις ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ γάμου τῆς καὶ τὸ ἀπιεῖν καὶ ἀναγκαῖον κτένισμα ἐθεώρει πολυτέλειαν περιττήν.

Λοιπὸν μήτηρ καὶ σύζυγος ἀληθῶς καλὴ δὲν θὰ ἐξαντλῇ

τὴν ὑγείαν τῆς. Διότι ἡ ὑγεία ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν τῆς καλλονῆς τῆς, καὶ διότι ταύτης πασχούσης ἐπέργεται φυσικώτατα ἡ τῆς οἰκογενεῖας ἀποσύνθεσις. Οἱ νομίζοντες ὅτι αἱ γυναῖκες εἶναι ἐπιρρεπέστεραι εἰς τὰς ἀσθενείας μᾶλλον ἢ οἱ ἄνδρες ἔχουσιν ἄδικον. Ἡ γυνὴ ἀφωσιωμένη εἰς τοὺς περὶ αὐτὴν ληθμονεῖ συνεχεύοντα τοὺς τῆς ὑγιεινῆς νόμους, πράγμα ὅπερ σπανιώτατα συμβαίνει πρὸς τὸν ἄνδρα. Ἐντεῦθεν ἡ εὐπάθεια τῆς ὑγείας τῆς, τὸ πρόωρον γῆρας καὶ ἡ τῆς καλλονῆς καταστροφή, ἐξ ὧν τόσα προκύπτουσι δυστυχήματα καὶ δι' ἑαυτήν καὶ διὰ τοῦς περὶ αὐτήν.

Μαριάνθη Ἡλιοπούλου

Ἡ ΧΕΙΡΟΜΑΝΤΕΙΑ

Γ'.

Ὅμιλήσωμεν ἥδη περὶ τῶν πρωτευουσῶν γραμμῶν τῆς χειρός. Ἡ γραμμὴ τῆς καρδίας, ὅταν διαγράφεται εὐκρινῶς, καλῶς καθ' ὄλον τὸ μήκος τῆς χρωματιζομένης, προδίδει καρδίαν καλὴν, ἀφοσιωσιν ἰσχυρὰν καὶ μεγάλην. Ἐκ τοῦ μήκους τῆς γραμμῆς ταύτης κρίνεται πάντοτε καὶ ὁ βαθμὸς τῆς ἀφοσιώσεως. Ἐὰν ἡ γραμμὴ αὕτη τέμνεται εἰς διάφορα μέρη σημαίνει ἀστασίαν. Ὅταν ἡ γραμμὴ αὕτη ἐνοῦται μεταξὺ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιγανοῦ μετὰ τῆς γραμμῆς τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς ζωῆς τότε προμαντεύει οὐχὶ μακροζωίαν. Ἐὰν ἡ γραμμὴ αὕτη ἀποκλίνει καθ' ὄλον τὸ μήκος πρὸς τὴν γραμμὴν τῆς κεφαλῆς εἰς ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας τοῦτο σημαίνει προδιάθεσιν ἐγκληματικὴν. Διατεταμένη παρ' ἄλλων γραμμῶν ἢ τῶν κυρίων, σημαίνει ἀπογοήτευσιν καὶ ἀτυχίαν ἐν ταῖς ἀφοσιώσεσι.

Ἡ γραμμὴ τῆς κεφαλῆς εὐθεῖα, μακρὰ, καλῶς χρωματισμένη προδίδει κρίσιν ὑγιᾶ, πνεῦμα διαυγές, θέλησιν σταθερὰν ἐὰν ἀποκλίνει πρὸς τὸν λόφον τοῦ Ἄρεως. Ἐὰν τουναντίον ἀποκλίνει πρὸς τὸν λόφον τῆς Σελήνης προδίδει πνεῦμα ἐλαφρὸν, ἐπιρρέπον εἰς τὸν ρωμαντισμὸν, ἐὰν δὲ ἀποκλίνει πολὺ πρὸς τὸν λόφον τοῦτο προδίδει τάσιν εἰς παραφροσύνην.

Ἡ γραμμὴ τῆς ζωῆς διαδραματίζει σπουδαιότατον μέρος ἐν τῇ χειρομαντίᾳ. Ἡ γραμμὴ αὕτη μακρὰ καλῶς ἐσχηματισμένη, ἐλαφρῶς χρωματισμένη, περιβάλλουσα καθ' ὅλοκληρίαν τὸν λόφον τοῦ ἀντίχειρος προδίδει βίον μακρὸν καὶ εὐτυχῆ. Ὅχιρὰ καὶ πλατεῖα προδίδει κακὰ ἐνστικτα καὶ κακὴν ὑγείαν. Σύντομος σημαίνει ζωὴν σύντομον. Τεταμένη εἰς τὴν μίαν χεῖρα καὶ ἀσθενῆς εἰς τὴν ἄλλην προδίδει ἀσθενεῖαν σθεράν. Παχὴ καθ' ὄλον τὸ μήκος τῆς σημαίνει χαρμηλὴν ὀργίλον μέρη παραφορᾶς. Βαθῶς κεχαρμημένη σημαίνει ἀνθρωπὸν ἀπότομον, κτηνώδη. Μακρὰ ἀλλὰ ἰσχνὴ σημαίνει μελαγχολίαν, εθόνον χαρμηλὴν ὑπόπτον. Ἐρυθιδωμένη σημαίνει κρᾶσιν φιλάσθενον. Σπῆγμα βαθὺ ἐπὶ τῆς ζωϊκῆς γραμμῆς σημαίνει θάνατον βίαιον. Κύκλοι ἐπὶ τῆς γραμμῆς ταύτης σημαίνουσιν ἐγκλημα κτλ.

Ἡ γραμμὴ τοῦ Κρόνου εἶναι ἡ γραμμὴ τῆς τύχης. Ὅτε μὲν ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς γραμμῆς τῆς ζωῆς ἄλλοτε ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ Ἄρεως ἢ ἐκ τοῦ λόφου τῆς Σελήνης, ἀναλόγως δὲ τοῦ πλάτους καὶ βάθους τῆς προδίδει βίον εὐδαιμονα ἢ οὐ.

Ἡ ἡπικτική γραμμὴ προδίδει υγιεῖν, αἶμα πλούσιον, ἄρμονίαν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ σώματος ἢ τίναντιὰ τούτων ἀναλόγως τοῦ καλοῦ ἢ μὴ σχηματισμοῦ καὶ χρωματισμοῦ τῆς.

Ἡ γραμμὴ τοῦ Ἡλίου προδίδει δόξαν, πλούτον, εὖνοιαν τύχης καὶ ἔρωτα πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν.

Εἰς τὰ διάφορα τυχῆτα σημεῖα ἐπιπροσθέτουσι: Τὸν ἀστέρα ὅστις συνήθως σχηματίζεται ἢ ἐπὶ τῶν λόφων ἢ ἐπὶ τῶν γραμμῶν καὶ ὅστις προδίδει συμβεβηκός τι ἔκτος τῶν προγεγραμμένων. Τὸ τετράγωνον, ὅπερ σημαίνει τὴν δύναμιν καὶ δράσιν τοῦ δογάνου, ἐπ' οὗ ἀποτυπῶνται. Τὸ στίγμα σημεῖον πληγῆς, πικραρροῦνης ἢ ἐπιστημονικῆς ἀνεκκαλύψεως.

Ἡ αἴγλη προδίδουσα δόξαν, ἐπιτυχίαν ἢ . . . ἀπόλεικν δὲ βλαβῆ. Ὁ ῥόμβος ὅστις προδίδει αἰσθήματα ἐπινοητικῆς. Τὸ τρίγωνον προδίδον ἐπιστημονικὴν δεξιότητα. Ὁ στρογγύλος ὅστις ἐν γένει δὲν ἐπιλέγει τι τὸ καλόν, πλὴν, ἐάν ἀποτυπῶνται ἀπὸ τοῦ λόφου τοῦ Διός, ὅτε καὶ σημαίνει γάμον ἐξ ἔρωτος. Αἱ δικλιδώσεις ἐπὶ τῶν γραμμῶν σημαίνουσι τὴν περιπέειαν τῶν ὑπὸ τῶν σχετικῶν γραμμῶν σημειωμένων ἀρετῶν. Αἱ ἄλλοι σημαίνουσι ἐμπόδια, δυσκολίας, ἀντιστάσεις. Αἱ κυρταὶ καὶ τετμημέναι γραμμαὶ σημαίνουσι καταδρομὴν τύχης. Αἱ κιγκλίδες δυστυχίας καὶ ἀπροόπτους συμφορὰς.

Τὰ διάφορα ταῦτα συμπλεκόμενα καὶ συμπληρούμενα ἀμοιβαίως ὡς καὶ αἱ διάφοροι ἐκφάνσεις αὐτῶν, αἱ πολλάκις ἀντίθετοι ἀποτελοῦσι τὴν χειρομαντικὴν τέχνην.

Αὕτη ἀπὸ πολλῶν ἤδη χρόνων εἶχε περιπέσει εἰς ἐντελῆ ἀχρηστίαν καὶ ἀμύζουσαν περιφρόνησιν, ἐξησκεῖτο δὲ μόνον παρ' εὐκρίθμων ἀγυρτῶν ὅτε πρὸ τριακονταετίας δύο θερμοὶ καὶ πεπεισμένοι ὄπαδοὶ καὶ ἀπόστολοι τῆς ἐδοκίμασαν νὰ ἀναγάγῃσιν αὐτὴν εἰς τὸ φῶς διὰ τῆς ἐλδύσεως σχετικῶν ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων καὶ δημοσίων διαλέξεων. Οἱ νέοι οὗτοι ἀπόστολοι ὀνομάζονται δ' Ἀρπαντιγῶν καὶ Δεβαρόλ.

Χίρις εἰς τοὺς κυρίους τοίτους ἀνεδαυλίθη ἡ ἐν τῇ ψυχῇ τῶν ἡμιμαθῶν ἢ ἡμιπαραφρόνων τὸ αἶσθημα τῆς δυσδιαμονίας. Ὁ περ δὲ ἀξιοσημείωτον ὡς κέντρον τῆς δυσδιαμονίας ἐκμεταλεύσεως των, οἱ κύριοι οὗτοι ἐξέλεξαν τοὺς Παρισίους, δυνάμενοι βεβαίως νὰ καυχῶνται ὅτι κατώρθωσαν νὰ ὠθήσωσι μέγα μέρος τῶν συγχρόνων των εἰς πράξεις καὶ σκέψεις, αἰῶνων βροδάρων.

Ἄ: ἔχουσι δόξαν ἐλαφράν! Ἐρηνάστησαν ἴσως καὶ ἐπεισθῆσαν πιθανῶς καὶ οἱ ἴδιοι, ὅτι ἠδύναντο νὰ ἀποδείξουν φυσιολογικῶς ὅτι ὑπάρχει ποιὰ τις σχέσις μεταξὺ τῶν γραμμῶν καὶ ἐξοχῶν τῆς χειρὸς καὶ τῶν τάσεων, ἐνστικτῶν, τῶν παθῶν καὶ τῆς υγιείας αὐτῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἰδέα αὕτη οὐδὲν ἔχει ἀληθῶς τὸ ἀνατρεπτικόν, ἀλλ' οὕτε τὸ ἐπαναστατικόν. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι εἶναι φύσεως μελλούσης νὰ διαταρᾶξῃ τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἰσοροπίαν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ θεωρῶμεν καὶ κηρύττωμεν αὐτὴν ὡς ἀξιόμμεπτον.

Ὁ κ. Δεβαρόλ θὰ ἦτο βεβαίως μᾶλλον ἀξιέπαινος, ἐάν ἐξηκολούθει γράφων εἰκόνας — διότι ἦτο καλὸς τεχνίτης — καὶ ὁ πλοίαρχος δ' Ἀρπαντιγῶν ἠθέλεν ἴσως διαπρέψει εἰς τὸν Γαλλικὸν στόλον. Δυστυχῶς ἐπροτίμησαν νὰ ἐπιδοθῶσι εἰς ἐπιστήμην κεντῶσαν τὴν περιέργειαν καὶ κολακεύουσαν τὰ πάθη τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς.

Καὶ ἤδη θελκτικαί μου φίλοι, ὅτε ἐμάθετε τὰ ἀπόκρυφα τῆς ὄθεν ἐπιστήμης τῆς χειρομαντείας, δὲν συμφωνεῖτε μετ' ἐμοῦ ἀνεκκρύπτουσι ὡς μεγάλους μεγάλους ἀνοήτους τοὺς δίδοντας πίστιν εἰς αὐτὴν; Καὶ ὄντως θὰ ἦτο ἀπελπιστικόν, διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἐάν μεταξὺ τῶν συνετῶν ἀνθρώπων ὑπῆρχον καὶ οἱ πιστεύοντες εἰς τὴν χειρομαντείαν Ἄς γελῶμεν λοιπὸν μὲ τὰς ἀγυρτείας τῶν μυστηκιστῶν αὐτῶν, πεποιοῦνται ὅτι εἰς αἰῶνα πρκατικὸν ὡς τὸν ἰδικόν μας δὲν γίνονται πιστευταὶ τόσον εὐκόλως αἱ μαγευτικαὶ αὐταὶ φρενοβλάθειαι, αἵτινες ἀπετέλουν τὴν χαρὰν ἢ τὴν φρίκην τῶν λαῶν τῶν παρελθόντων αἰώνων. Γελῶμεν διὰ τὰς μωρίας ταύτας διότι οὐδὲν ἐπιβλαβέστερον ἢ τῶν γελῶν προσλαμβάνοντων σοβάρων χαρακτῆρα.

Ἡρακλῆς δὲ Φυρετιέρ
συντάκτης τοῦ Βελγικοῦ Περιοδικοῦ «la Jeune fille»

ΜΥΡΣΙΝΗ

Ἀρ' ἦς ἡμέρας ἡ νύμφη βρασιλόπαις μας ἐκόσμησε τὴν χρυσὴν κεφαλὴν τῆς δι' ἀνθέων Ἑλληνικῆς μυρσίνης, τὸ ἄνθος τοῦτο προάγεται εἰς ὑψηλὴν περιωπὴν, γίνεται ἄνθος συμβολικὸν τῶν Ἑλληνίδων

Ἡ ἱστορία του ἐν τούτοις δὲν ἀρχεται ἐδῶ. Ἡ μυρσίνη εἶναι τὸ ἄνθος τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀφιερῶνται πρὸς τὴν θεάν τοῦ ἔρωτος Ἀφροδίτην, ὡς ἡ ἐλαία ἀφιερῶνται πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν, ἡ δάφνη πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, ἡ δρυς πρὸς τὸν Δία. Τὸ αἰθαλὲς τοῦ φυλλώματος τοῦ δένδρου τούτου, οἱ εὐκαμπτοὶ λιγυροὶ καὶ ἀρωματώδεις κλάδοι του ὧν τὰ λεπτοφυῆ ἀνθύλλια φαίνονται προωρισμένα νὰ περιστέφωσι τὸ μέτωπον τοῦ ἔρωτος, ἀπένειμαν αὐτῶ τὸν ὑψηλὸν τίτλον τοῦ δένδρου τῆς Ἀφροδίτης.

Ἐν Ρώμῃ ὁ πρῶτος Νεὸς τῆς Θεᾶς ταύτης περιεβάλλετο ὑπὸ ὠραίου δάσους ἐκ μύρτων. Ἐν Ἑλλάδι δὲ ἡ Ἀφροδίτη ἐλατρεῖτο καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Μύρτις. Οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐν τῷ θυμασίῳ μύθῳ τῆς γεννήσεως τῆς Ἀφροδίτης περιέχουσιν εἰς τὰ μύρτα ἐπίσημον θέσιν. Ὅταν ἡ θεὰ ἐπερᾶνη ἐξερχομένη τῶν ἄρῶν τῆς θλάσσης αἱ ἄραι ἐσπευσαν εἰς προὔπαντησίν τῆς προσφέρουσαι αὐτῇ πολυτίμωτον ζῶνην ἐκ μυρίων χρωμάτων καὶ στέφανον ἐκ μύρτων.

Μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ μῆλου κυριότητά τῆς καὶ τὴν ἦταν τῆς Ἑρας καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ἡ Ἀφροδίτη ἐστεφανώθη διὰ στεράνου ἐκ μύρτων παρὰ τοῦ ἔρωτος. Ἐξερχομένη ἡμέραν τινα τοῦ λουτροῦ καὶ ἰδοῦσα αἴρνης ἀριθμὸν τινα Σατύρων ἐρχομένων πρὸς τὸ μέρος τῆς ἐκρύφθη ὀπισθεν θάμνων μύρτων. Μὲ τοὺς κλάδους ἐπίσης τοῦ εὐνοουμένου τῆς τούτου δένδρου ἐξεδικήθη κατὰ τῆς αὐθάδους ψυχῆς ἧτις ἐτόλμησε νὰ συγκρίνῃ τὴν πρόσκαιρον καλλονὴν τῆς πρὸς τὴν ἰθάνατον τῆς Ἀφροδίτης.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὸ στέμμα τοῦ ἔρωτος ἔστειψε πολλάκις καὶ τὰ μέτωπα νέων πολεμιστῶν. Μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῶν Σαβίνων οἱ Ρωμαῖοι ἐστεφάνησαν μύρτοις εἰς τιμὴν τῆς πολεμάρχου ἢ μᾶλλον τῆς νικητρίως Ἀφροδίτης. Ὁ στέφανος οὗτος ἔκτοτε μετέχει τῶν προνομίων τοῦ ἐκ δάφνης καὶ ἐλαμφε ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν νικητῶν. Ὁ Πάπας τοῦ δευτέρου Ἀφρικανοῦ ἀπὸ τῆς νίκης του ἐν τῇ Κορσικῇ οὐδέποτε

ἐπαρουσιάσθη εἰς τοὺς δημοσίους ἀγῶνας, χωρὶς νὰ φέρῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς στέφανον ἐκ μύρτων.

Σήμερον ὅτε τὸ Κεπιτώλιον ἐξέπεσε τῆς ἀρχαίας δόξης του, αἱ Ρωμαῖαι γυναῖκες μένουσι πισταὶ εἰς τὸ ἐρωτόλιον τοῦτο δένδρον. Προτιμῶσι τὸ ἄρωμα τῶν πάντων τῶν πολυτίμων μύρων, καὶ ρίπτουσιν εἰς τὸ λουτρόν των ὀπισταλαγμένον ὕδωρ μύρτων, πεπεισμένοι ὅτι τὸ δένδρον τῆς Ἀφροδίτης συντελεῖ εἰς ἐπαύξεισιν τῆς γυναικείας καλλονῆς.

Ἐάν κρι παρὰ τοῖς νομοῖσι ἐπεκράτησεν ἡ ἰδέα αὕτη, ἐάν τὸ δένδρον τῆς Ἀφροδίτης ἐθεωρήθη κατάλληλον πρὸς συμβολοποιήσιν τοῦ ἔρωτος, τοῦτο προέκλειεν ἐκ τῆς ὀρθῆς παρατήρησεως ὅτι ὅπου τὸ δένδρον τοῦτο ἀναπτυχθῆ ποιεῖται κατοχὴν τοῦ ἐδάφους καταστρέφον καὶ ἀπομακρύνον πᾶν ἄλλο σποτὸν περὶ ἐαυτοῦ, ἀπαραλλάκτως ὡς ὁ ἔρος ὁ κατακτῶν ἐντελῶς τὴν καρδίαν καὶ ἀποσπῶν ἀπ' αὐτῆς πᾶν ἄλλο αἰσθημα.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ ΣΟΦΙΑΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

Καλῶς ἐλέγηθ' ὅτι ἵνα τις ἦ καλὴ παιδαγωγὸς, δεῖν νὰ ἦται προηγουμένη καλὴ μήτηρ. Ὅταν μάλιστα πρόκηται περὶ ἀνατροπῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως ὑποτρόφων ἐν σχολῇ κορασίων καὶ δὴ μικρῶν, τότε μόνον μητρικὸν βλέμμα δύναται νὰ ἐμβαθύνῃ καὶ μελετᾷ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ μικροῦ καὶ διαρρυθμίζῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ ἀναλόγως πρὸς τὴν φύσιν, πρὸς τὰς τάσεις καὶ διαθέσεις του.

Ἐν Ἀθήναις λειτουργεῖ ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἄνευ θορόδου καὶ πατάγου καὶ ρελαμῶν καὶ ἐπιδείξεως τὸ Παρθέναγωγεῖον τῆς κ. Σ. Δημοπούλου, οὗ αἱ οἰκότροφοι ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθ' εἶναι παῖδια ἀπὸ 11-14 ἐτῶν. Ἐξερχόμενός τις ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ δὲν εὐρίσκειται ἐν τῇ ὄλγοβῃ σχολείῳ, ἀλλ' ἐν τῇ ἡρέμῳ ζωῇ τῆς μεγάλης καὶ πολυμελοῦς οἰκογενείας, καθ' ἣν τὰ τέκνα μίαν ἀναγνωρίζουσι μητέρα καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας κυρίας, ἀδελφὰς οὕτως εἰπεῖν, αὐτῆς.

Καθαρῶς καὶ κομψῶς ἐνδεδυμένα, κομιώτατα, εὐάγωγα καὶ σεμνὰ μορφοῦνται τὰ μικρὰ ἐκεῖνα κοράσια εἰς τὸσας καλὰς νεάνιδας μὲ πλούτον καὶ ποικιλίαν γνώσεων, μὲ τὰ εὐγενέστερα καὶ πολιτικότερα τῆς κόρης κόσμηματα τὴν αἰδῶ, σεμνότητι καὶ στοργῇ. Ἐθίζονται δὲ νὰ ἱκανοποιῶσι μόνον τὰς μικρὰς αὐτῶν ἀνάγκας, νὰ ἐμβαίῳναι τὰ τυγῶν ξεσχιθέντα ἐνδυμάτά των, νὰ ἐξοικειῳνται ἐν γένει εἰς τὰ οἰκιακὰ ἔργα, χωρὶς τοῦτο νὰ τὰ ἐμποδίζῃ νὰ ἔμιλῳσι πάντοτε κατὰ τὰς ὥρας τῶν διαλειμμάτων τὴν Γαλλικὴν,

16 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ — 16

ΕΝΕΔΡΑ

Αἴρνης ἡ Λουκιανὴ ἐπανερχεται. Ἀνάπτει κηρίον, λομβάνει τὸ ἀπὸ τοῦ τοίχου ἀνηρτημένον φιαλίδιον, τὸ περιέχον ἀγίασμα θέτει τὸ κηρίον πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ νεκροῦ καὶ ραντίζει τὸ πτώμα δι' ἀγιάσματος.

Ἐκ τοῦ μαγειρείου οἱ δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι ἀκολουθοῦσι διὰ τοῦ βλέμματος τὴν συγκινητικὴν ταύτην σκηνὴν καὶ ἐκ φόβου μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἱερῶν τούτων καθήκοντων ἀναβάλλουσι τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀνακρίσεως.

Καὶ ὡς ἐν ὄνειρῳ ὁ Γωτιὲ κλοῦει τὰς γλυκειὰς καὶ παραμυθητικὰς λέξεις, ὡς ἡ Λουκιανὴ τῷ ψιθυρίζει ἐν εἰδῇ προσευχῆς: Καὶ οἱ δύο γονυκλινεῖς πρὸ τοῦ πτώματος ἐν θείᾳ καὶ μαγικῇ ἐκστάσει προκαλοῦσι τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς πάντων.

Πόσον ἀγαπῶνται!! ἐψιθύρισεν ὁ Μονμάγερ φρίττων καὶ λιποψύχων.

Ὁ ἀνακριτὴς ἔλαμε νεῦμα πρὸς τὸν Δαριὰτ νὰ πλησιάσῃ: Γνωρίζετε πρὸ πολλοῦ τὸν Βουρέυ;

νὰ διδάσκονται τὴν γερμανικὴν, ἄριστα τὴν μουσικὴν καὶ ζωγραφικὴν καὶ νὰ μανθάνωσι τὴν γλῶσσαν διὰ μεθόδου πρακτικωτάτης. Συγχαίρομεν ὅθεν ἀπὸ καρδίας τὴν διευθύνουσαν τὸ ζῆλωτὸν τοῦτο παρθέναγωγεῖον Κυρίαν Βέρθαν Τρίτην ὡς καὶ τὴν διδάσκουσαν τὴν γερμανικὴν Κυρίαν Βίς δι' ὅποιους θριαμβοὺς ἤρανο κατὰ τὰς ἐξετάσεις μὴ ὑποληφθεισῶν κατ' οὐδὲν καὶ τῶν δύο Ἑλληνίδων διδασκαλισσῶν καὶ λοιπῶν καθηγητῶν.

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΛΙ

Μετὰ χαρὰς ἀναγρῶμεν τὰς ἀπολυτήριους ἐξετάσεις τῆς δεσποινίδος Στεφανόπολι θυγατρὸς τοῦ παρ' ἡμῖν συντάκτου τοῦ Messager de l' Athènes καὶ τρεῖς οὗ τοῦ σωματεῖου τῶν δημοσιογράφων. Ἡ δεσποινὴς Στεφανόπολι ἐξετασθεῖσα εἰς πάντα τὰ μαθήματα τὰ ὑποβαλλόμενα εἰς μαθητὰς τετάρτης γυμνασιακῆς τάξεως ἀπέντησε ἐπιτοχῶτα προκαλέσασα οὕτω τὸν θαυμασμὸν πάντων τῶν παρευρεθέντων· συγχαίρομεν αὐτὴν ἐκ καρδίας περὶ τοῦ τόσο ἐνδιαφέροντος τοῦ γυναικεῖου φύλου ζητήματος τούτου. Θέλομεν ἐπανελεῖθαι.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Μετὰ χαρὰς βλέπομεν καθ' ἐκάστην ἐσπέραν σπυρέοντα πολὺν κῆμον εἰς τὰς παραστάσεις τοῦ Θεάτρου Παραδείσου, ἐνθα ἀπὸ τίνος ἐγκαθιδρύθη ὁ ὑπὸ τὸν καλλιτέχνην κ. Δημοσθένην Ἀλεξιάδην θίασος. Ὁ θίασος οὗτος δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ οἴνου. Ὁ ἀρχοντογυριὰς ἐπαίχθη κατὰ τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐπιτυχῶς, ὁ κ. Νικηφόρος ὑπῆρξεν ὡς πάντοτε ἀμίμητος, καλῶς ἐπίσης ἐπαίξαν ἡ κ. Κοτοπούλη καὶ ἡ κ. Πελαγία Κρανωτῶν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁρφανοτροφεῖον Χατζη-Κώστα. Ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου καταστήματος, κατασκευάζονται καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς πολὺ ὀλιγωτέρας τῶν ἐπιπλοποιεῖων διάφορα ἐπιπλα ἧτοι γραφεῖα, τράπεζαι ἱματιοθηκῆ κλπ. περιττὸν θεωροῦμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὰς ἀναγνωστρίδας μας, ὅτι δεῖν νὰ προτιμῶσι ταῦτα, ἐγκαρδιούσαι οὕτω τὰ πτωχὰ ὀρφανὰ, τὰ ἀπόκληρα ταῦτα ὑπὸ τῆς τύχης πλάσματα.

Βραβεῖον Μουσικῆς. Κατὰ τὰ ἄρτι δημοσιευθέντα ἀποτελέσματα τῆς Ὀλυμπιακῆς ἰκθέσεως, ἔτυχον πρώτου βραβουοῦ διδασκαλοὶ τῆς μουσικῆς κ. Ροδοδάτος, Δαμπήρης καὶ Δαμοῦρας.

Εἴμεθα παιδικοὶ φίλοι, κύριε ἀνακριτᾶ. Ἐχετε πολὺν καιρὸν νὰ τὸν ἴδητε; Ἀπὸ χθές, τὴν 8ην μ. μ. ὥραν, κύριε ἀνακριτᾶ. Καὶ ἤλθετε κατ' ἐπανάληψιν τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐδῶ; διὰ ποῖον λόγον;

Ὁ Δοριὰτ δυσκολευόμενος νὰ ἐκμυστηρευθῇ τὰς οἰκιακὰς στενοχωρίας του πρὸς τὸν ξένον ἐλείπον ἀνθρώπων ἐσιώπη.

Διατί σιωπᾶτε; Διότι δὲν μοὶ ὀρέσκει νὰ διηγῶμαι τὰς ἰδιαιτέρας μου ὑποθέσεις εἰς τὸ δημόσιον. Ἄλλως τε δὲν ἐννοῶ καλῶς διατί μοὶ ἀποτείνετε τὰς ἐρωτήσεις ταύτας;

Τί σὰς μέλλει, ἐάν εἶδον ἢ ὄχι τὸν Βουρέυ πρὸ τοῦ θανάτου του;

Τοῦτο μὲ ἐνδιαφέρει πολὺ, περισσότερον δὲ ὑμᾶς τὸν ἴδιον.

Δὲν ἐννοῶ τίποτε, ἀλλ' ἀδιάφορον. Εἶμαι τίμιος ἀνθρώπος καὶ ἡμπορεῖ κανεὶ: νὰ ἔχῃ οικονομικὰς στενοχωρίας, χωρὶς νὰ χάσῃ διὰ τοῦτο τὴν ὑπόληψιν τῶν ἄλλων. Ἦλθον νὰ ἴδω τὸν Βουρέυ, διότι εἶχον ἀνάγκην νὰ δανεισθῶ χρήματα παρ' αὐτοῦ.

Καὶ ὁ Βουρέυ ἀπεποιήθη; Ὅχι! συγκατετέθη μόλις χθές κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσκεψίν μου.

Ἴδω ὅτι μοὶ φαίνεται παράδοξον.

Τοῦναντίον εἶναι φυσικώτατον, διότι ὁ πτωχὸς μου φίλος, τὰ εἶχε χάσει πρὸ τίνος καιροῦ. Ἡ κληρονομία αὐτῆ τοῦ ἐπέφερε εἶδος περιοδικῆς μονομανίας, καθ' ἣν οὐδένα ἀνεγνώρι-

δευτέρου δὲ ὁ παρ' ἡμῖν ἑρασιτέχνης. κ. Ἰωάννης Δ. Νικολάρας ἀδελφὸς τοῦ καλοῦ μας ποιητοῦ τῆς «χαϊδεμένης» κ. Α. Νικολάρας, ὁ κ. Δ. μ. Ἰόδιος καὶ ἡ δεσποινὴς Ἐλίσα Βοτάρου, οὗς συγκαί, ομεν ἐπὶ τῇ ἀπονεμηθείσῃ αὐτοῖς τιμῇ, ἰδία δὲ τὴν δεσποινίδα Βοτάρου διὰ τὸ μουσικὸν αὐτῆς τάλαντον.

Οἱ κοινὸι κτὴ ἀλλήλο γραφία. Ἐν μικρᾷ τινι πόλει τῆς Ἰταλίας εἶχεν ἀφιχθῆ ξένος τις πρὸς ἐκδικασιν ὑποθέσεώς του εἰς τὰ αὐτοῦ δικαστήρια. Ἄνὰ πᾶσαν πρωίαν ὁ ἄνθρωπος οὗτος παρουσιάζετο πρὸ τοῦ ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου ζητῶν ἐπιστολὴν τινα ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του. Ἄνὰ πᾶσαν ἡμέραν ὁ ὑπάλληλος εὐρίσκει ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὸν ἀπλήρωτον, ἣν τῷ εἰδείκνυε παρακαλῶν νὰ πληρώσῃ τὸ ἀνάλογον γραμματόσημον καὶ τὴν παραλάβῃ. Ἄλλ' ὁ ξένος ἤρκειτο εἰς τὸ νὰ βλέπῃ προσεκτικῶς τὴν ἐπιγραφὴν καὶ ἐπιστρέφῃ μετὰ τοῦτο πρὸς τὸν ὑπάλληλον, λέγων ὅτι ἡδυνάται νὰ παραλαμβάνῃ τὰς ἀνευ γραμματοσήμου ἀποστελλομένας αὐτῷ ἐπιστολάς διότι δὲν εἶχε χρήματα. Ἐν τοῦτοις αἱ ἐπιστολαὶ ἤρχοντο καθ' ἑκάστην καὶ ὁ δυστυχὴς ὑπάλληλος ἔχανε τὸν νοῦν του εἰς μυριάς ὑποθέσεις. Τέλος μετὰ παρέλευσιν μηνὸς ὁ ξένος ἐλθὼν καὶ ἔξετάσας ὡς συνήθως τὴν ἀπλήρωτον ἐπιστολὴν προσέθηκεν ἀποσυρόμενος. Κύριε, αὐριον ἀναχωρῶ καὶ δύναιμι ἤδη νὰ σὰς ἀποκαλύψω τὸ μυστικόν. ὅπερ τὸσον σὰς βρασιάζει. Εἶμαι πολὺ πτωχὸς καὶ ἐγὼ καὶ ἡ οἰκογένειά μου. Πρὸς ἀποσυγῆν λοιπὸν δαπανῶν ἀλλήλο γραφίας ἀπεφασίσαμεν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου τὸ ἐξῆς: Ἐκείνῳ θὰ μοὶ ἔσται κενὸν φάκελον κενόν, ἐκάστη ὁμῶς τῆς ἐπιγραφῆς λέξις θὰ ἀσχηματίζῃ ὑπὸ ἐνὸς ἐκάστου τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας μου. Τοῦτο θὰ ἐσημειῖται ὅτι πάντες οἱ γράφοντες ὕψαινον. Ἡ σύζυγός μου ἐπέγραψε «Κύριε» ὁ υἱός μου, τὸ ὄνομά μου ἡ μήτηρ μου τὸ ἐπώνυμον καὶ ἡ θογάτηρ μου τὴν πόλιν. Οὕτω ἡμῖν ἦσυχος περὶ τῆς ὑγείας των καὶ ἐξοικονομοῦσθε ν συνχρόνως 20 λεπτ. καθ' ἑκάστην.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Ν. Γ. Κωνσταντίνου. Ἀριθμοὶ 26 καὶ 27 δὲν ὑπάρχουσι.— Κον Ε. Μ. Στενὴ μάχον. Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη, χρήματα ἐλήφθησαν φύλλα ἀπεστάλησαν εὐχαριστοῦμεν.— Κον Αρ. Σ. Ἰωαννίνα. Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη, φύλλα ἀπεστάλησαν, εὐχαριστοῦμεν.— Κον Ι. Δ. Θήρα. Χρήματα ἐλήφθησαν ἀποδείξεις ἀπεστάλη εὐχαριστ ὕμεν δι' εὐγενῆ σας ἐπιστολὴν.— Κον Α. Δ. Στενὴ μάχον. Δὲν ἔχω τόσων πείραν ὥστε νὰ σὰς δώσω γνώμην ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων.— Κον Μπ. Κ. Ἄτρον. Συνδρομητῆς ἐνεγράφη φύλλα ἀπεστάλησαν.— Κον Το. Β. Βραβίλα. Φύλλα ἀπεστάλησαν.— Κον Π. Α. Πύργον. Χρήματα ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν δι' εὐ-

ζεν, ἀλλ' οὔτε ἐμὲ τὸν πιστότερόν του φίλον. Χθὲς ἦτο ἡ συχώτερος, με ἀνεγνώρισε, ἠννόησε τὴν θέσιν μου καὶ μοὶ ἐδάξενισε τὰς ἐξ χιλ. φράγκ.

Ἀκριβῶς περὶ τοῦ ποσοῦ τούτου γράφετε πρὸς τὸν Βουρέυ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἣτις ἐβρέθη εἰς τὸ γραφεῖον του. Τὸν μέμφεσθε ἐν τούτοις πικρῶς διὰ τὴν σκληρότητά του, τὸν ὑβρίζετε σχεδὸν ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄκαρδον, φιλάργυρον, αἴτιον τῆς καταστροφῆς σας. Περαιῶν δὲ λέγετε ὅτι θὰ τιμωρηθῇ διὰ τὴν σκληρότητά του καὶ ὅτι ἀφεικτικῶς θὰ τῷ συμβῆ τρομερόν τι δυστύχημα.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τῷ ἔγραψα ὅλα αὐτά. Συνδεδεμένοι ὡς εἴμεθα ἀπὸ τῆς παιδικῆς μας ἡλικίας ἡ ἀποποιήσις του με εἶχε παραφέρει.

Ὁ ἀνακριτὴς ἐκάλεσε καὶ πάλιν τὴν Κλαυδίναν.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας εἶδετε τὸν Βουρέυ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Δαριὰτ καὶ σὰς εἶπε περὶ τῶν ἐξ χιλ. φρ. ἃς ἐδάνεισε τῷ φίλῳ του;

Τὸν εἶδον, Κύριε, ἀλλ' οὐδὲν εἶπε περὶ χρημάτων.

Εἴσθε ἐδῶ καὶ εἶδετε τὸν Δοριὰτ ἀπομακρυνόμενον.

Ἡμῖν, Κύριε, ἀλλὰ δὲν τὸν εἶδον διότι ἐνεσχολούμην ἐν τὸς τῶν σταύλων. Ἡ Κλαυδὶνα ἀπεσύρθη

Εὐρίσκεσθε χθὲς εἰς πολὺ κρίσιμον στιγμὴν; ἐπεῖπεν ὁ ἀνακριτὴς πρὸς τὸν Δαριὰτ.

Θεὲ μου! Ναι! Ἄφου πρέπει νὰ εἶπω ὅλα τὰ βράσανά μου. Ἐντὸς τῆς ἡμέρας μοὶ εἶχον παρουσιάσει συνάλλαγμα ἐξ χιλ. φράγκ. καὶ οὔτε λεπτόν εἶχον ἵνα τὸ ἐξοφλήσω.

γενῆ σας φροντίδα. Δὲν εἴχομεν γνώσιν τῆς πρώτης δημοσιεύσεώς του.— Κον Π. Φ. Σαράντα. Ἐκκλήσις. Ἐπιστολαὶ σας ἐλήφθησαν παραγγεῖλιά σας ἐξετελεσθε, εἰσέτι δὲν εὐρομεν κ. Κ.— Κον Χρ. Τγατῆ Χρήματα ἐλήφθησαν σώματα ἐστάλησαν εἰς Κων)πολιν εἰκόνας δὲ πρὸς ὕμᾶς.— Κον Α. Ε. Βάρα. Φορτοτικὴ ἐλήφθη.— Κον Ι. Χ. Δ. Μιτυλήνην. Χρήματα ἐλήφθησαν ἀριστομοὶ ζητηθέντες ἀπεστάλησαν.— Κον Γ. Μ. Τ. Σάμον. Χρήματα ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν.— Κον Ε. Κ. Ὀλίττινισαν. Συνδρομήτρια ἐν γράφῃ στείλατε γραμματόσημα Γαλλικά.— Κον Β. Θ. Ζ. Ζαγαζίκ. Φύλλα στέλλονται τῇ κ. Ε. Π. Δ.— Κον Ε. Π. Χάσκιο. Χρήματα ἐλήφθησαν. εὐχαριστοῦμεν.— Κον Ε. Β. Βένχα. Χρήματα ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν.— Κον Ε. Π. Ρέθυμων. Χρήματα ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν μυριάκις.— Κον Χ. Θ. Χανιά. Εἰκόνας καὶ πάλιν ἀπεστάλησαν.— Κον Γ. Μ. Πόρτο Σαίτ. συνδρομή σας ἐλήφθη.— Κον Μ. Π. Μέγα Κεσερλή. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη δὲν δύναιμι νὰ σοῦ γράψω ἕνεκεν πολλῶν μου ἀσχολῶν. Περὶ ποιημάτων σου ἀργότερον μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν κυρίας Παρρέν. Κον Π. Κ. Βουκουρέσιον. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.— Κον Θ. Π. Δευκωσίαν. Συνάλλαγμα κτὴ ἐλήφθη κἀλύματα καὶ εἰκόνας ἀπεστάλησαν.— Κον Μ. Π. Δεμησσόν. Χρήματα ἐλήφθησαν κἀλυμμα ἀπεστάλη.— Κον Π. Δ. Δάρισσαν. Χρήματα ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεῖς σας φροντίδας προσεχῶς πέμπομεν εἰκόνας διὰ συνδρομητῆρας.— Κον Τ. Ν. Βόλον. Χρήματα ἐλήφθησαν. Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη, φύλλα καὶ ἀποδείξεις ἐστάλησαν.— Κον Α. Κ. Ἄνδρον. Χρήματα ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν μυριάκις.— Κον Α. Κ. Ὀδησσόν. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Χρήματα ἐλήφθησαν.— Κον Α. Γ. Ἐ. Α. Κ. Ρ. Φ. Μ. Α. Δ. Ε. Ν. Ἄθηναις. Συγκαρητήρια ἐπιστολαὶ ἐστάλησαν τῇ κ. Παρρέν.— Κον Μ. Μ. Βόλον. Χρήματα ἐλήφθησαν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κατὰ τῶν κωνόπων. Προφυλάττεσθε ἀπὸ τῶν δηγμάτων τῶν κωνόπων καὶ σκνιπῶν. ἀλοφουσαι πρὸ τῆς κατακλίσεως τὸ πούτωπον καὶ τὰς χεῖρας διὰ λεμονίου, ἢ ἐλαφοῦ ἀφειψήματος καρυοφύλων.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ἀμύγδαλα σακχαρωτά. Καθαρίζετε τὰ ἀμύγδαλα ἐκ τοῦ φλοιοῦ των καὶ καθορδίζετε αὐτά. Μετὰ ταῦτα δένετε ζάχαριν πολὺ, ρίπτετε τὰ μύγδαλά σας, τὰ ἀφήνετε δύο λεπτά, τὰ ἐξίγατε καὶ τὰ τοποθετεῖτε ἵνα στεγνώσωσι. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνετε 2—3 φορές, ὅτε καὶ τὰ ἀμύγδαλά σας εἶναι ἔτοιμα.

Ὡστε τὸ δάνειον αὐτὸ ἐπετεύχθη εἰς ψυχολογικωτάτην στιγμὴν διότι ἄλλως σήμερον θὰ κατεδιώκεσθε ἴσως;

Ὡ! ναι! με ἔσωσεν ὁ πτωχός μου φίλος!

Καὶ χθὲς τὸ ἑσπέρας, ἀφοῦ ἐλάβετε τὰ γράμματα, ἄτινα διῃσχυρίζεσθε ὅτι σὰς ἐδάνεισεν ὁ φίλος σας δὲν ἐπανήλθετε εἰς τὰς Βερναδέττας;

Ὁχι! Ἐὰν ἐγνώριζον τί ἐπρόκειτο νὰ συμβῆ, ἤθελον βεβαίως διανυκτερεύσει πλησίον του.

Καὶ ὁμῶς ὅτι συνέβη εἶναι ἡ πραγματοποιήσις τῶν εὐχῶν σας.

Μὴ με μέμφεσθε δι' αὐτὸ, κύριε ἀνακριτά, ἀφοῦ ἄλλως τε εἴχομεν συνδιαλλαγὴ μετὰ τοῦ γέροντος φίλου μου.

Πῶς δύνασαι νὰ τὸ ἀποδείξῃς;

Ἄλλὰ τὸ μαρτυρεῖ τὸ δάνειόν μου.

Ἐὰν εἶναι ἀληθές, ὅτι σὰς ἐδάνεισε, καὶ ὅτι δὲν τὰς ἐλάβετε διὰ τῆς βίας.

Πῶς!! εἶπετε: Ἄλλὰ συλλογισθῆτε λοιπὸν τί λέγετε, εἶπεν ὁ Δαριὰτ ἀνιστάμενος καθ' ὅλον τὸ ὕψος τοῦ Πελορίου ἀναστήματός του καὶ με βλέμμα ὀργίλον.

Ἔχετε ὕψος νὰ με χαρκητρίζητε ὡς κλέπτην.

Ὁ ἀνακριτὴς τείνων αὐτῷ τὴν σιδηρὰν λαβίδα, εἶπεν: Γνωρίζετν τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο;

Εἶναι λαβίς. Ἄλλ' ἔχει αἷμα καὶ τρίχας! Θεὲ μου! με αὐτὸ λοιπὸν ἐδολορήνησαν τὸν γέρω Βουρέυ, εἶπε μετὰ συγκληνίσεως.

Καὶ τοῦτο δὲν τὸ ἀναγνώριζετε; προσέθηκεν ὁ δικαστῆς δεικνύων τὸ μανδύλιον. (ἰχολουθεῖ).